

13 de desembre: Santa Llúcia, verge i màrtir

Text de l'Evangelí (Mt 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs. N'hi havia cinc que no tenien seny i cinc que eren assenyades. Les que no tenien seny van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes. Com que l'espòs tardava, els vingué son a totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir un clam: ‘L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!’. Llavors totes aquelles noies es van despertar i començaren a preparar les seves torxes (...).».

Santa Llúcia, verge i màrtir (s. IV)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui commemorem santa Llúcia, verge i màrtir. Llúcia —nom que significa “llum per al món”— fou educada en la fe cristiana i es comprometé virginalment amb Déu. Per defensar el seu amor virginal envers Jesucrist fou martiritzada l’any 304. Era l’època de la tercera gran persecució contra els cristians, emesa per l’emperador Dioclecià. Aquest emperador, ja retirat poc després, va ser testimoni l’any 313 de la pau per als cristians que Constantí atorgava per mitjà de l’Edicte de Milà.

Així són les coses: Llúcia, una simple noia verge, i Dioclecià, tot un emperador, foren contemporanis. Llúcia serà sempre recordada amb goig arreu i per molta gent: fins i tot, el seu nom està enclòs entre els sants esmentats en la Pregària Eucarística I (el “Canon Romà”) de la missa. Per contra, la memòria de Dioclecià no arriba més enllà dels llibres d’història de l’Església que relaten les persecucions de l’Imperi Romà contra els cristians. Trista i pobra memòria!

—L'enteniment de la fe i els lligams de la caritat: això és el que queda immortalitzat per sempre...